812/09

Den 2. februar 2009 blev i sag nr. 74.105:

xxxx xxxxxxxxxxx
xxxxxxxx xx xxxxx
xxxx xxxxxxx

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Topdanmark Forsikring A/S, klager over selskabets afvisning af at genoptage behandlingen af en tidligere fastsat méngrad.

Selskabet henviser til, at klageren anmeldte en skade i 2001, og at det ikke er sandsynliggjort, at der er årsagssammenhæng mellem denne skade og gener anmeldt i 2007.

Det fremgår af sagen, at klageren den 13/1 2001 kom til skade ved en fest. Af lægenotat af 16/1 2001 fremgår:

> "K. Den 13.1.01 i forbindelse med en privat fest uforvaret blevet ramt af bagknoppen af billardkø over venstre øje.
> Måtte sutureres på Skadestuen - jf. edifactepikrise.
> Siden da vedholdende hovedpine, men uden opkastning eller synsforstyrrelser.
> Obj. pupiller egale og lysreagerende.
> Moderat palpatorisk øm sv. til arcus supercilius og os zygomaticus - men betydelig øm sv. til nakkefæsterne og m. masseter og m. temporalis sin. Bidfunktion ia.
> Må have pådraget sig en slag whip lash læsion i columna cervicalis i forbindelse med traumet."

Klageren anmeldte skaden til selskabet den 17/1 2001, hvorefter selskabet ved skrivelse af 28/2 2002 til klageren fastsatte méngraden som følge af ulykkestilfældet til 5% og udbetalte erstatning i overensstemmelse hermed.

Klagerens tandlæge anførte i skrivelse modtaget af selskabet den 30/10 2007:

"T. har udviklet en kæbelidelse efter hendes uheld.

Det udarter sig i at hun har problemer med at tygge hårde fødeemner samt at kæbeleddet låser ved max gabning.

Diagnose: Traumatisk kæbeledsartrit.

Udover, at det er generende i dagligdagen, slides kæbeleddet kraftigt og hun vil udvikle slidgigt.

Behandlingen er en bidskinne (refleks frigørende) som aflaster kæben."

Selskabet anførte herefter i skrivelse af 2/11 2007:

"Vi har modtaget anmodningen fra din tandlæge om dækning af bidskinne. Sagen har herefter været forelagt vores tandlægekonsulent.

Desværre må jeg meddele dig, at vi ikke kan dække udgiften til bidskinnen.

Her får du forklaringen
Vores tandlægekonsulent har vurderet, at der ikke ses at være årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet og behovet for bidskinne. Der er derfor ikke dækning på ulykkesforsikringen.

Jeg skal endvidere gøre dig opmærksom på, at ulykkesforsikringen i øvrigt ikke dækker bidskinner, idet disse må anses som et hjælpemiddel, der ikke er omfattet af forsikringen."

Klagerens tandlæge anførte i efterfølgende skrivelse af 23/1 2008 til selskabet:

"T.C. har udviklet en kæbeledslidelse efter hendes uheld den 13.01.2001, hvor hun pådrog sig et piskesmæld.

Det udarter sig i at hun har problemer med at tygge hårde fødeemner samt at kæbeleddet låser ved max gabning.

Diagnose: Traumatisk kæbeledsartrit.

Udover, at det er generende i dagligdagen, slides kæbeleddet kraftigt og hun vil udvikle slidgigt, hvilket er en væsentlig forværring i forhold til hendes tilstand nu.

Behandling er en bideskinne (refleks frigørende) som aflaster kæben.

Det understreges at dette ikke er et hjælpemiddel, men direkte en behandling.

Traumatisk kæbeledsartrit er en kendt følge af en piskesmældslæsion. Dette faktum sammenholdt med at T.C. har klaget over kæbeproblemer siden piskesmældet og hendes læges notat af 16.01.2001:

Moderat palpatorisk øm sv. til arcus supercilius og os zygomaticus - men betydelig øm sv. til nakkefæsterne og m. masseter og m. temporalis sin.

kan der ikke være tvivl om direkte sammenhæng mellem T.C.'s piskesmæld og den stillede diagnose, traumatisk kæbeledsartrit."

Selskabet anførte herefter i skrivelse af 6/3 2008 til klagerens advokat:

"Vi har haft sagen til udtalelse hos vores tandlægekonsulent, og jeg må desværre fortælle dig, at vi ikke kan betale for din klients bideskinne.

Her får du forklaringen
Som vi tidligere har oplyst dig, finder vores tandlægekonsulent det ikke sandsynligt, at der er årsagssammenhæng mellem uheldet og din klients behov for bideskinne. Ud fra de nye oplysninger, som du har sendt til os, fastholder vores tandlæge, at han fortsat er af denne opfattelse.

Derudover oplyser vores tandlægekonsulent, at fundet af ømme tyggemuskler er meget hyppigt, langt hyppigere end piskesmæld, hvorfor han ikke finder det bevist, at der er tale om en fysisk konsekvens af uheldet.

Vi må derfor fastholde, at vi ikke kan betale for bideskinnen."

Klageren har ved skrivelse af 11/6 2008 over for nævnet nedlagt påstand om, at selskabet skal genoptage vurderingen af hendes méngrad samt yde dækning til en bideskinne. Klageren har til støtte herfor anført:

"Klage over Topdanmarks afvisning af sagen pga. Topdanmarks påstand om manglende årsagssammenhæng. I så ung en alder skal den pågældende lidelse ikke fremkomme og især ikke i så grel en form - med mindre den er forårsaget af ydre påvirkninger (piskesmæld) - det er derfor fuldstændig uforståeligt, at Topdanmark afviser sagen med ovenstående in mente samt skrivelse fra tandlæge og læge."

Selskabet har ved skrivelse af 30/6 2008 fastholdt sin afgørelse over for nævnet. Selskabet har til støtte herfor anført:

"Vi ønsker at fastholde vores afgørelse om, at bideskinnen ikke er dækket af forsikringen.

Topdanmarks to tandlægekonsulenter har set på skaden, og begge finder, at der ikke er årsagssammenhæng mellem skaden og behovet for bideskinne. Der er ikke sket direkte skade på tænderne ved skaden. Den beskrevne ømhed i muskelfæsterne er en naturlig følge af selve skaden, men er ikke i relation til kæbeleddet. Artritis kan også udvikles spontant.

Vi har udbetalt erstatning svarende til 5 % for hoved- og nakkegener, og den beskrevne ømhed i muskelfæsterne er derfor en del af denne vurdering.

Det er muligt, at en bideskinne kan afhjælpe en del af forsikredes gener, men det betragter vi ikke som en direkte følge af skaden, men derimod som et hjælpemiddel, og hjælpemidler er ikke dækket af forsikringen."

Klageren anførte herefter i skrivelse af 9/7 2008 til nævnet:

"Lidelsen har intet med selve tænderne at gøre, hvorfor Topdanmarks argument om at der ikke er sket direkte skade på tænderne er irrelevant.

Der er ikke kun tale om ømhed, men spændinger i kæbeleddet, knæk/smæld i kæben og følelsen af at kæben går af led/er skæv og skal skubbes på plads. Disse irritationsfaktorer giver bl.a. spændinger og hovedpine, der medfølger gener i resten af kroppen. Antal og graden af gener er vokset mærkbart indenfor det sidste års tid. De smæld, som kæber giver, kan forskrække den bagerste person i det rum jeg befinder mig i og jeg føler ofte, at min underkæbe er forskubbet i forhold til overkæben. Jeg kan bl.a. i døgnets 24 timer 'mærke mine kæber', da jeg har ondt i dem, jeg har ikke tygget tyggegummi siden jeg pådrog mig piskesmældet, da dette gør ondt, jeg passer på, når jeg gaber, skal spise mv., da jeg er bange for at kæben giver et smæld og går rigtigt af led. Ofte kan jeg ved disse smæld høre at det knister inde ved brusken i min højre side, som om den splintres.

Bideskinnen er derfor ikke et hjælpemiddel, men en behandling, jf. tandlægens brev af 23.01.2008. En bideskinne vil mindske ovenstående gener og alt andet lige reducere, måske bremse, den kraftige udvikling i lidelsen/skaden, ved at skinnen bl.a. aflaster kæben.

Min tandlæge gav mig følgende forklaring:

I forbindelse med slaget, der gav piskesmældet, er brusken i kæben blevet forskubbet. Slaget har med høj kraft tvunget mit hoved tilbage og dette kraftige ryk har skubbet brusken i kæben bagud. Brusken er efterfølgende lige så stille smuldret pga. forkert placering og medført den omtalte lidelse, traumatisk kæbeledsartrit. Den primære smerte samt knæk/smæld sidder i min venstre side - den side jeg blev ramt i med køen - men er efterhånden også begyndt i højre side jf. førnævnte.

Der er ikke nogen tvivl om, at jeg har fået flere og større gener, som følge af piskesmældet, siden Topdanmark vurderede min méngrad til 5 %, og der er heller ingen tvivl om at det vil blive værre. Bl.a. synes jeg slidgigt er en ubehagelig fremtid at gå i møde og dette ser jeg som en klar forværring af min tilstand.

Jeg er derfor fuldstændig uforstående og chokeret overfor Topdanmarks afvisning."

Nævnet udtaler:

Indledningsvis bemærker nævnet, at det påhviler en forsikringstager at sandsynliggøre sit krav.

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet, at klageren ikke har sandsynliggjort, at der er årsagssammenhæng mellem det anmeldte ulykkestilfælde og hendes kæbegener. Nævnet kan derfor ikke kritisere, at selskabet har afvist at genoptage sagen.

Herefter

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand